

Іздей-те: но къто примѣнѹваха през Унгаріј пострадаха много злѣ, а къто додоха въ Константинополь, и приминаха въ Асіј, нападнаха на Никеј Витинийскъ, и слѣдъ жестоко сраженїе обладаха ѝ и разграбиха. А къто успѣваха и варкаха нанапрещ, страдаха много и отз гладъ и отз жажда, и побѣждаваха невѣрни-те на сѫдѣ: но къто додоха въ Сиріј, слѣдъ много убийство, и деветомѣсачно обсадженїе обладаха Антіохіј, и ѝ врѣчиха на Раймунта, Графъ Тулузкий, но агарани-те ѝ пакъ обсадиха, и Христіанско-то войнство достигна на помощь, и изби повиче отз сто хилади невѣрни, и освободиха Антіохіј, на конецъ додоха и въ Йерусалимъ, и слѣдъ петь недѣли обсадженїе, освоиха го на 15 Іюлія въ лѣто отъ Христа хиладо и деведесатъ и девето, и избиха сичкы-те вразы, кои-то са намѣриха въ градатъ, а кръвъ-та на избиты-те достигна до колени-те на коне-те. За това къто са научи Египетский-атъ сultанъ Ємир-Али, додѣ са четыристотанъ хилады, за да обсѫди Йерусалимъ, но Христіани-те къто имаха тридесатъ хилади, впуснаха са противъ агараны-те, и избиха повиче отз сто хилади. Слѣдъ обладанїе-то на Йерусалимъ, послѣ осамъ дни, князови-те на кръстоносци-те събрали са, избраха за царь Йерусалимскій Годефрида, кой-то, къто мѣ принесоха златный вѣнецъ, не ща да го тѣри на гловѣ-тѣ си, и рѣче „никогаш не ѿда тѣра на гловѣ-тѣ си томъ вѣнецъ въ томъ градѣ, гдѣ то царь-атъ на царе-те є носила вѣнецъ отз тръни.“